

ærede Mindretals Mening at stille bestemte Forslag til begge Tingene, og jeg skal derfor ikke opholde mig videre ved denne formelle Affattelse.

Med Hensyn til Uoverensstemmelserne ville ærede Medlemmer have lagt Mærke til, at der, som den ærede Ordfører ogsaa berørte, i Grunden kun er tre Punkter, nemlig § 17 D. 4. om et Bidrag af 2,000 Kr. til det internationale Fredsbureau i Bern, og paa § 3 4. a. en Rentenedsættelse af 6,782 Kr. 78 Ø. og paa samme Side en anden Rentenedsættelse af 2,603 Kr. 50 Ø., altsaa i alt 11,386 Kr. 28 Ø. Ser man paa dette Tal, maa enhver, der ikke tænker nærmere over det, paa Forhaand stude ved at se, at en Uoverensstemmelse paa 11,000 Kr. skulde være i Stand til at vælte hele Finansloven og forhindre et endeligt Resultat. Det ser jo i høj Grad besynderligt ud; det ligger derfor saare nær, at alle, som lægge Mærke til dette Tal, 11,386 Kr. 28 Ø., først og fremmest spørge sig selv: Hvad kan dog være Grunden til, at Landstinget gør Modstand mod den Uoverenskomst, som er sluttet mellem Regeringen og Folketinget, altsaa mod Hvertallets Indstilling, som er tiltraadt af den høje Regering? Er det Realiteterne i de tre forskellige Punkter? Summens Størrelse kan det jo ikke være, den er jo altså lille til, at det i Virkeligheden kan være Meningen. Men er det da Betydningen af disse Forslag? Ja, tillad mig et Øjeblik at se paa Realiteterne i disse Forslag. — Der er da først Tilskuddet til Fredsbureauet i Bern. Jeg ved ikke rettere, end at det er et Led i en Tanke, som har Sympati over hele Europa, og jeg ved ikke rettere, end at det var en i høj Grad fortjenstfuld Gerning, om man kunde gøre om ogsaa blot lidt til at forhindre en Krig hift og her. Jeg hører ikke til dem, der tro, at Krig i det hele taget kan affattes her paa Jorden; men jeg siger, at hvis man kun kunde forhindre en eneste Krig, var det en hel Menneskelægts Arbejde værd, og det er derfor et Led af en højt menneskekærlig og menneskevenlig Tanke. Jeg ved meget godt, at det høje Ting ikke har særlig Sympati for denne Bevilling, og at Regeringen heller ikke har det; men jeg ved ogsaa, at Regeringen gaar med dertil, fordi man ved, at det kun er en Bevilling en Gang for

alle, som ikke vil komme igen ad Aare, og at den Sag dermed vil være bragt ud af Verden. Jeg kan derfor ikke se, at dette Spørgsmaals Realitet skulde have saa stor Rækkevidde, at det paa nogen Maade skulde være i Stand til at faa saa store Følger, at det kan forstyrre vore Forhandlinger om en endelig Finanslov.

Der næst er det Spørgsmaalet om Rentenedsættelserne, som jeg dog ikke skal komme udførlig ind paa. Den ærede Ordfører har angaaende deres Oprindelse fremsat en Del Bemærkninger, hvoraf jeg kan tiltræde adskillige, og jeg skal da om disse Rentenedsættelser først og fremmest sige, at det er oplyst for os, at det er overordentlig gode Prioriteter, og at de Folk, som have disse Summer indestaaende, ville have meget let ved, saaledes som Forholdene nu ere for Øjeblikket, at tilvejebringe disse Penge til en lavere Rente. Det er os jo alle bekendt, at Kreditforeningerne nu om Dage have konverteret til $3\frac{1}{2}$ pCt., og at Staten ogsaa konverterer til $3\frac{1}{2}$ pCt., ja endog til 3 pCt. Det er bekendt, at mangfoldige andre have nedsat Renten baade til $3\frac{1}{4}$ og $3\frac{1}{2}$ pCt., dog det skal jeg ikke dvæle ved. Vi have haft Lejlighed til at omtale det saa ofte, det kende ærede Medlemmer meget godt. Det er derfor saare naturligt, at de, som have Penge staaende til en højere Rente, ville gøre, hvad de kunne, for at faa dem omstrevne til en lavere Rente. Det er ogsaa noget, som der er megen Trang til, og alt, hvad Lovgivningsmagten kan gøre i saa Henseende, er en absolut fortjenstfuld Handling. Jeg kan derfor ikke fra et almindeligt Synspunkt se nogen Grund til at indvende videre mod denne Rentenedsættelse. Men da det særlig er disse Rentenedsættelser for Ryttergodsdistrikterne man har gjort Indvendinger imod, maa jeg tillade mig at supplere den ærede Ordførers Bemærkninger med følgende: Disse Ryttergodsdistrikter ere, som ærede Medlemmer ville erindre, blevne oprettede under Christian V. og senere omordnede under Frederik IV. Der er 12 omtrent lige store Rytterdistrikter rundt omkring i Landet, 6 paa Sjælland, 2 paa Sælland-Falster, 1 paa Fyn og 3 i Sylland. Det er ikke saa stærkt gjort gældende i Dag af den ærede Ordfører, som tidligere i og uden for denne Sal, at disse Renter for Rytter-